

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ivre Sistendi, Et Manvvm Iniectione, Qvam Vvlgo
Arrestationem Vocant, Svccincta Explicatio**

Peck, Pierre

Antverpiæ, 1589

De poena Apparitore extraterritorium arrestantis. Caput 22.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63495](#)

De Jure Sistendi.

& Apparitores sese immiscere rebus, ad alios inferiores pertinentibus non possunt. Ordine enim cuncta in Repub. fieri comparatum est, ea ratione, quam natura quoque rebus ostendit, vnde harmonia, seu concors rerum symmetria exurgit.

De poena Apparitoris extra territorium arrestantis. Cap. 22.

A R G U M E N T A.

Apparitor quando carcerari potest. nu. 1.

Regij Viatores, an possint ab inferiori magistratu incarcerari. nu. 2.

Cautela pro eo qui fecit arrestum perperam. nu. 3.

Index inferior quando animaduertat in Apparitorem regium. nu. 4.

Apparitor egrediens limites sua potestatis tenetur iniuriarum. nu. 5.

CVLP A est, vt ait Pomponius, immisce-
re se rei ad se non pertinenti. l. culpa ff.
de reg. iur. Apparitor igitur qui in loco & in-
tra limites suæ functionis nō manet, sed pro
libidine sua, quod ad se non pertinet, & in a-
lio loco vbi hoc illi permisum non est, ar-
restare audet, adeoque alienæ rei citra legis ad-
miniculum sese immisceret, culpa carere non
potest turbato namque ordine facit quod sua
minus interest; nisi fortè propter periculum
fugæ debitoris, vt ait Paris de Puteo, in tract.
de syndic. ad verb. clericus. cap. 2. Sed qua ra-
tione & quo modo, hæc culpa, quæ pœnam v-
tique requirit. Ita vulneratus. ff. ad l. Aquil.
coerce-

coercebitur, quibusque tādem vinculis repri-
metur audax, hoc & temerariū facinus, quāri
solet. Sanè Ludouicus Romanus, qui pro æ-
tate sua multa in iure & in foro, diligenter
considerauit, ad l. nolle adire. nu. 3. versic. qui-
nimo nedum. ff. de acq. hered. respondit, eius-
modi apparitorem & nūcium vinculis man-
cipari, & in carcerem coniici posse. Nam &
Iustinianus, executorem qui clericum ad ve-
titum tribunal laici Iudicis euocauit, ab Epi-
scopo loci, in loco decanica detrudi posse cō-
stituit. authen. causa quæ. C. de episco. & cler.
quod & Bal. ibi, versi. vltimè nota. sequitur cū
glo. in §.j. in authent. apud quos oport. caus.
dic, monach. col. 6. Porro autem Petr. Rebuff-
fus ad ord. reg. tomo 2. titul. de literis requisit.
glo. 3. num. 3 2. versi. non poterit, scribit quod
non potest dominus loci detrudere in carce-
rem Viatorem Regium exequētem literas re-
gias, sine literis requisitoris, vt fuit pronūcia-
tum Burdegalix, prout refert Boerius q. 8. Sed
arrestare equum illius poterit, inquit, nisi Ser-
uiēs executioni à se perperam & sine permis.
su Iudicis factæ renunciaret; quia tunc nō de-
bet equus eius teneri; Ideo cautela est, quan-
do Seruiens temerariè & perperam fecit exe-
cutionem, vt illi renunciet, secūdum eundem
Rebuffum. Cæterum Ioannes Imbertus Ru-
pelanus, Institu. forens. cap. j. secutus Fabrum
ad l. in officiales. C. de offic. rect. prouinc. per
illum textum afferit, verum quidē esse quod
Iudex loci communiter manum in Appari.

O iiiij toris

801 De Jure Sistendi.

toris huiusmodi equum iubet iniiciendam, quo ad iudicio se sistat: & ei non unquam dicit, ut per se respondeat; aliquando vero carcere detentum causam dicere cogit, quoties injussu illius Iudicis aliquem iurisdictione eius mancipatum, Apparitor apprehenderit, ut pro iudicatis arbitrio eius temeritas multetur. Verum Iudex alius quam Regius, non potest in Apparitores Regios animaduertere: Ita ut quis Iudices inferiores ius persequendi aut ad summum prehendendi hos Apparitores haberet, per d.l.in officiales, oportet tñ eos ad Senatum, qui iustam poenam infligere posset, transmittere. l.2.C.de offi. mag. mili. At qui Guido Pape nobilis Galliae practicus, non absimilem questionem tractans quæst. 328. incip. Seruiens respondit Iudicem inferiorem posse punire Seruientem Curia, dummodo hoc significet Curia illius superiori. Quæ sententia Guidois, non tam multum ab his quæ dicta sunt ex Rebusto & Imberto, discrepat, quam fortè aliquibus prima facie videtur; Nam si carceri mancipatus aut aliter detenus sit Apparitor, Iudex qui manus in eum iniecit, Senatui hoc quod factum est significabit, & reperentiremittet illic puniendum. Cæterum si Senatus non repeatat, aut non respondeat, vel aliter dissimulet, correctio inferioris in eiusmodi Apparitorem procedet, teste Chassa. ad consuet. Burg. des iustices & droictz. Rubr. L'amende de simpl. recoussé. §.7. ad verb. L'amende nu. 43. versic. Quinta conclusio. Tertius est sanè hoc ca-

hoc casu eueniente, certum Senatus responsum expectare: Pluraque de his, d. loco apud Boerium vide. Ad actionē iniuriarum quod attinet, nihil hæsitādum est; huiusmodi enim Apparitor per illicitam arrestationem & Iudici & parti lœsæ iniuriam facit. cap. ex parte, de verbo. sign.

Quæ sit poena eius, qui se Apparitor rem esse simulat, cum non sit.

Caput 23.

ARGUMENTA.

- Nuncius falsus de falso tenetur. *nū. 1.*
Comitem, Doctorem, seu Magistratum se simulans cum non sit, falsi crimen contrahit. *nū. 2.*
Tabellionis officio fungens, qui nunquam Tabellio fuit, qua poena puniatur. *nū. 3.*
Iurisdictionem non habens, sed habere simulans, quo modo puniatur. *nū. 4.*
Apparitores, ut plurimum maligni, infames, ac viles sunt. *nū. 5.*
Apparitor simulans se mandatum arrestandi habere qua poena teneatur. *nū. 6.*

ANTIQVITAS nihil aliud existimat esse Deum; quam prodest mortali bus; ex quo prouerbium natum est, Homo homini Deus. Sed quoniam paulatim abundare cepit iniquitas, & refrigescere charitas, ut est apud Mathæum 24. cap. Homo homini lupus factus est, milleque nocendi artes adiuventæ sunt, quibus fraude & dolo, alter in alterius fortunas irrumpat, & proximi honore

O V conuel-